

ตอนเราอยู่บนเตียงคนป่วย ใกล้จะละโลก
ใจต้องไม่คิดอะไรเลย ที่เป็นของชั่วคราว
ไม่เป็นสาระแก่นสาร เป็นที่พึ่งไม่ได้
นอกจากเรื่องบุญกุศล
คุณงามความดีของเรา กับธรรมะ
ดังนั้น หัดปลดปล่อยวาง ทำใจให้ว่างๆ

๑๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๕